

విజ్ఞానము

శ్రీ గాలి బాలసుందరరావు

అనుకుంటున్నాను. అతన్ని బడిపంతులు, రోజూ కోదండం తీయించుతూ ఉండేవాడు. అందుచేత అతన్నిలోటి పిల్లలందరూ కోదండం, కోదండం అని యేడిపించుతూ ఉండేవారు. అసలు పేరుకన్నా అది కొంచెం బాగావుందని ఎవరో చెబితే, హైస్కూలులో చేరటంపై, సుబ్బరామాలయారం చాలించి కోదండంవారం ప్రారంభించాడు.

కోదండం, చదువుకున్న నూతంకొప్పాడు హైస్కూలు, నాగరికత విషయంలో సహారా యెడారి. అవి డబ్బులో స్కూలు డ్రోనలు పరీక్ష అనీటానికీ వీలయ్యే రోజులు. ఒక సంవత్సరం తనది కాదనుకుని వాళ్ళ బాబు స్కూలు డ్రోనలు గండం తప్పించాడు. ఎస్. ఎస్. యల్. సి. పుస్తకంలో ఏరి చూపవలసింది ఏదీ లేకపోయినా, వాళ్ళనాన్న పట్టుబట్టి ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో నీటు యిప్పించాడు.

తీవ్రంగా సెంట్రల్ స్టేషన్ లో అడుగు బెట్టేడు. పట్నానికి పాతకావై అతన్ని ఆహ్వానింప నచ్చిన ఒక దూర బంధువు నాలుగు రోజులలో, అతనికి చెన్నపట్టణం భూగోళం, ముఖ్యమైన సినీమాలూ, బీచ్, స్కూలులో రకాలూ అన్నీనేర్పి ఏమెయ్యారో నాగరికుణ్ణిగా చేశాడు. విధానాల్లో ఎలా ఉన్నా వేషంలో మాత్రం అతను నాగరికుడే అయినాడు.

వేటాడే డేగకు, ఆటమొదలైతే దాకా ముసుగువేసి వుంచుతారు. ముసుగు తీయంగానే అది, ఏపిట్టకంటుబడితే దాని వెంటబడుతుంది, యింతకన్నా ప్రపంచంలో వాంఛనీయమైన వస్తువులేదను కుంటూ. క్రొత్తలో, మారుమూల నుంచి మెండ్రాగులాంటి పట్టణానికి వచ్చినప్పుడు, కుర్రాడి పని ఆడేగలాగే వుంటుంది. కంటికి ప్రతి విషయమూ ఒక అభూతస్పృష్టి.

సహాభ్యసన మాధుర్యం చవి మాసి ఎరగని అతనికి ఆడ వాళ్ళలో పాతాలు నేర్చుకోటం చిత్త చాంచల్యం కలిగించింది.

కోదండం కంటికి ప్రతి పంతులున్నా ప్రతి హాస్పిటల్ నర్సూ ప్రతి యూగ్లోయిండియన్ సిల్వర్ జ్యువెల్లర్ కనబడేది. ఎప్పటికప్పుడే 'యెండుకు? యిట్లాంటిది లేకపోతే జన్మ?' అను కుండేవాడు.

రోజులు గడిచిన కొద్దీ అతనికి యిదే ఒక పెద్ద జీవితా దర్శనంగా పరిణమించింది. ఖుషీ అయిన పిల్ల ఒకటేనా లేకపోతే, తన పద్యార్థిత్వం, సఫలమూ, సంపూర్ణమూ కాదనే నమ్మకం కుదిరింది దతనికీ.

నోట్లోనుంచి సిగరెట్ ధూమ్ పులికితాగా వస్తూ, అలా వాళ్ళ మనసులో విరహాన్ని ధూమ్ అంత బాగాలేస్తోందని పెట్టెలు పెట్టెలు ఊదెయ్యటం మొరలు పెట్టెలు కరీరం మీద ఎన్నిమెరిసే పదార్థాలుంటే, మానేవాళ్ళ మనసు అంత పెరపెరలాడుతుందని ఆరేసిక్రమెంట్లు గుంటూ పెట్టి డబుల్ బ్రెస్టు బ్లెజుకోట్లు అయిదారు కుట్టించాడు. ఎంత నిలబెట్టినాస్తే, స్త్రీ హృదయం అంత తపతప పొందుతుందని ప్రతిదాని నంకా అంత దీక్షగా మూడటం మొరలు పెట్టేడు.

ఈవిధంగా కోదండ మహారాజు సర్వార్థం కాంతా హృదయ దిగ్విజయ యాత్రకు భేరి వేయించాడు. ఆధాటిమాసి తిట్లు కున్నవారు తిట్టుకున్నారు. నవ్వుకున్న వాళ్ళనువ్వుకున్నాడు.

పదిమంది ఆడవాళ్ళు ఎక్కడో ఉంటే ఆక్కడ జేరేవాడు. ఏట్రాములో నుంచి పిల్లలు కనబడితే ఆట్రామెక్కేవాడు. క్లాసులో, అసహ్యించు కుంటూరనేనా భీతిలేకుండా ప్రతి పిల్లలంకా తినేనేట్లు చూసేవాడు. రాక్స్, వెల్లింగ్స్, వేరగాక్, అన్నీ అతనివే.

ఏ దిక్కునా అతనికి విజయ సూచనలు కనబడలేదు. ఏదీ జీవితంలో దూరమూ దుర్లభమూ అవుతుందో అదే యిహం పరంగా తోస్తుంది మానవుడికి. విజయంలో కోదండానికి పిల్లపిచ్చి జాన్తీ అయింది.

అప్పుడు వెంటనే దివిలోకి వెళ్ళి, తన పక్కనా, దీనిలో... ఆరికా బటాలో గింజలు లాంటి ఆడపిల్లలు నివసించడానికే బహుశా... తిరిగి తప్పదు, ఒక పిల్ల... ఆటే విశేషమయింది కూడా కావాలని... ఒక మాదిరిగా ఉంటే చాలు. అనందం కలిగింది... లేకపోతే బ్రతికి ఉండటంకన్నా బుద్ధి తక్కువ పనిగా దనిపించింది, అతని మనుష్యుకి.

అతనితో పాటుగా మాత్రమే కాదు పాపం. అతనిది... తిరిగి తప్పదు, ఒక పిల్ల... ఆటే విశేషమయింది కూడా కావాలని... ఒక మాదిరిగా ఉంటే చాలు. అనందం కలిగింది... లేకపోతే బ్రతికి ఉండటంకన్నా బుద్ధి తక్కువ పనిగా దనిపించింది, అతని మనుష్యుకి.

ఇంతకీ అతనికి కాలినింది ఏదో ఒకపిల్ల.

అతను నోరు విప్పిరెండు మాటలు మాట్లాడలేదు. ఏవనీ లేకపోయినా, ఎన్నమా ఎరగకపోయినా, ఎంతకొమ్ములు తిరిగినా అన్నయినా సరేనుంచో బెట్టి గంటల తరబడి హాస్యం చేశారు, కొంతమంది. వారు నిజంగా మానవా దీతులు. కోదండం ఆహారాలో చేరదు. అసలతనికి ఆడ పిల్లంటే మాడల్. అతను శృంగార రంగంలో టెక్నిక్ తెలియని శుంతాగ్రేసర చక్రవర్తి.

అలాంటి ఆదివారం. వేసంగి దగ్గరబడుతూ ఉంటున్న విచారంగా ఉడకబోస్తోంది.

క్రిష్టియన్ పిల్లలు చచ్చికి బయల్దేరే వేళ అయినది. క్లిరింగ్ చెమట వర్షం నున్నా; క్రైస్తవులే అనే సూత్రం మనం స్పూల్లో ఉంచుకుని, ప్లానల్ పాంటూ, ఆప పచ్చ బ్లైజరు కోట్లు, టెర్రాకోటా రంగు టై, స్వర్ణం నున్నా సెట్టెయూవేసు కుని, అప్పులో తన ప్రతిబింబం చూసుకుంటూ, "నాకన్నా రక్తివైన వాళ్ళకు ఏమి ఎక్కువ వుండేమిటి?" అనుకుంటున్నాడు.

అలావస్తున్నకం అయిదారు మాట్ల మాసుకొని సాయం విహారానికి బయలు దేరాడు కోదండం. గది తలుపు దాటిపోతే, చేతులో మురికెత్తిన చిత్తుకాగితాల పుస్తకమా ముక్కు అరిగిన పెన్నలూ పుచ్చుకుని, పాకీవెధన దొడ్డు కడిగినట్లు సంతకంచేయమని పుస్తకం చేతి కంది చాడు. ప్రారంభించిన మహాకార్యం ఏమిటి? యీ ఆప శకునం ఏమిటి? కోదండం ఒళ్లు మండిపోయింది. 'గెటోట్' అని అంది వివరిన నడిచి పోయానాడు.

హద్దులు గేటుదాటేడు; ట్రాము కదిలి పోయింది. అంతకన్నా విచారకరమైన సంగతేమిటంటే ఆట్రాముల్లో

నిండివున్నారు. అన్నమానవట్టినవాడికి అన్నప్ప దేవతలాగా తన కిరీసుండా దురిగే త్రూమ్ వంక, నిలబడి నీరవంగా చూస్తున్నాడు కోదండం. ఇంకో ట్రామ్ వచ్చింది. అందులో ఎక్కి పురోభాగంనుంచి పృష్ట భాగం దాకా చూశాడు ఎక్కడైనా తరుణీమూర్తి కనబడుతుండేమా నని. ఒకతైనా లేదు. దాన్నింటా ఆఫీసునుంచి తిరిగి వస్తూ ఉన్నారూ ముటుండే అరవ గుమాస్తాలూ, ఇద్దరు ముగ్గురు అర్ధ సాయలులూ. యింకా యిల్లాంటివాళ్లూ ఉన్నారు. వాళ్ళ ట్రామ్ యొక్కడా వోటులేదు. ఒక చివరకాస్త భాగ్యం ఉంది అక్కడ ఉడతలు పీకిన తాటి టెంకలాంటి రుక్మ చారిపోయిన శరీరంతో ఉండి ఉండి యికిరించుకుంటూ ఒక మనుషిది చూచుని ఉంది. తనంత రసపిపాస కలవాడు అల్లాంటి ముసీలి దాని పక్కన కూర్చోటమా అంటూ జుగుధ్యపడుతూ ఉంటే కండ క్టరు అక్కడ కూర్చోవుని ఆజ్ఞాపించాడు. కోదండం అల్లాగేనుండున్నాడు. ఆముసీలి ఊరుకోక. "ఏయ్యా! నావక్క కూసుంటానికి సిగ్గా" అంది. ఆయావనుడు తనకు చేసిన మహావమానానికి మండిపడి తమ్ముతో యెర్ర బడ్డ ఆనాట్టోనుంచి, రెండు ఉమ్మి చుక్కలు రక్త బిందువుల్లాగా జారికింద బడ్డయి. చీమలు శుట్టినట్లయి కోదండం యింకో చివరకాస్తోయి నుంచున్నాడు.

సెంట్రల్ దగ్గర అంతా ట్రాము దిగారు. కోదండం కూర్చున్నాడు, ఆడవాళ్ళ సిట్లు ఆపక్కనే ఉంటు చూసి.

'తెడ్డి త్రవ' అన్నారు పెద్దలు. ఆసీటులో ఎవరో ఆంగ్లీయిండియన్ పిల్ల వచ్చి కూర్చుంది. శాతికెళ్లుంటాయి. కాని పద్దెనిమిదేళ్లదాని లాగా తయారయింది. ఉభయ స్తన మధ్య నిమ్మ ప్రదేశం కనబడేలాంటి గౌను తొడుక్కుంది. అటూయిటూ చమక్ చమక్ గా మాస్తోంది. కోదండం నెత్తురు జిల్ జిల్ మంది. ఆకాఫుల్ కమైన నిట్టూర్పు ఒకటి విడిచి ధూపం వెలిగించాడు. రెండు గుక్కలు పీల్చాడో లేదో ఆచినరకు పొండి సార్ అన్నాడు కండ క్టరు. సెక్ రెట్ వెధన సిగరెట్, ఇంకోటి కాల్యుకోవచ్చు, పిల్ల దృక్పథంలోనుంచి తొలిగితే ప్రాస్పెక్ట్స్ అన్నీ పాడ యిపోయి. గలుక్కున అసిగరెట్టు అవతల పారేశాడు. ఆ మహాత్యాగం చూసి ఆపిల్ల పక్కన నవ్వింది. కేపిలం ఒక్క ఆడదాని సామీప్యం క్లిష్టమై బంధ గారం లాంటి సిగ

రట్ పారేసిన అతని లాలనత్వానికి ప్రాసభిమానం వల్లనే నవీంచాడు, ఒక అనుభవ సిగరెట్లకుడు.

‘ఇంతవరకూ సరిగ్గానే వుంది అనుకున్నాడు కోదండం. ఆపిల్లవంక ఒక్క తీక్లవీక్షణం వినలేడు. అది అతని తత్వంక్షణంలో గ్రహించింది. అనూయకుడైన మొగవాణ్ణి చూస్తే ఆడదానికి యెంత చులకనను కున్నా కేమిటి?

చూపుల విలువ యెరగని అతని బేలతనం చూసి, అది రామబాణాల్లాంటి ‘నైట్లు’ కొట్టడం మొదలెట్టింది. కోదండం ‘ఘానోక్తింతుయే లేదు ధైర్యము విలోలమయ్యే’ అనే పద్యం చదువుకున్నాడు దాంతో. మల్లీ కొట్టడానికి అతనికి ధైర్యంలేదు. తుండులాగుంది. ఓ లెంపకాయ పీకితే! కొట్టకపోతే చీరవచ్చిన పెన్నిధిని వద్దన్నట్లుంటుంది. కర్తవ్యం తెలియక అతనుకొట్టుకుంటుంటే యింతలా

అంటుకోడు వచ్చేసింది. ఏసినమాకును అతని అతని అతనిగుండె లుటకుమంది. ఈవగానో

‘మట్టడమా? దానివెంట బడిపోతే కొంతసేపటి... దకపోతుందా? లేచాడు. ఈ రంకెంత... తేజీ మర్రాడవదో, ‘మూరు... కొనుక్కొన్నారు కాదూ’ అనా...

ఓహో! అని కూర్చున్నాడు. పట్టింది. సాహసించలేకాను తనకొట్టుకున్న తన కెలివ తక్కువకు పక్కాతాప మనుతుకూర్చున్నాడు కోదండం అతని వంటిమీద గొంగడపురుగులు పాటెటుగా వుంటే.

నివరకి పైకాపురోడ్డు వచ్చింది. కోదండం ప్రాణ దిగి బీచిముఖం పట్టేడు.

తన అనిర్ణీత స్థితిమానే అతనికి విసుగుపుట్టింది. యద రంగంలో లాగా తక్కిన కంప్యూటర్లూ సాహసంలేవిల్ల పని జరగదు. కాపీకొట్టడానికి సాహసం కావాలి. అత వాళ్లని గెలవడానికి సాహసం కావాలి. ప్రేమలేఖలు రాయటానికి సాహసం కావాలి. సాహసించకుండా జరిగేవనే లేదు. ఇవ్వాలే యేమయినా సరే సాహసంనా లను కున్నాడు. దాంతో, అతనిలో నిద్రపోతున్న సాహసం అంతా వానకురిసినప్పుడు చీమలబారులాగా బయటికి వచ్చింది.

మేధాశక్తి అంతా వినియోగించి యోచించాడు. కోదండం. పాత ఆగివుల్ల గియ్యగా గియ్యగా భగ్గుమట్టు రాపాడించగా రాపాడించగా ఒక ఆలాపుట్టింది.

ఏంలేదు. ఎవరో యెరిగినప్పిల్ల దగ్గరకొచ్చేవటం. కబురు పంపించటం. మర్రాదా శృంగారాని లాపుట్టి ఆపిల్ల క్రిందికి వస్తుంది. ఏవో కొట్టాట్టం. రండు... రోజులు విరామం యిస్తూ కొన్నిమాట్లు కలుసుకోడం. పదతి ఆవలంబిందితే అది లాంగుట్టుం దానికొట్టే జేజేమ్మ లాంగుతుందా?

ప్రయోగమయితే తట్టింది, మరి ప్రయోగస్థాన మెక్కడ? ఇట్లాంటి వాటన్నిటికీ క్వీన్ మేరీ కాలేజీ సెంటర్. తనలోటి వెధవలందరికీ అక్కడ చోటుంటే తనకెందుకుం దదు? వెల్లి తన కీరగతిలో వుండే మాధవిని పిలుద్దామను కున్నాడు. ఆపిల్ల కొంచెం చెలాకీగా ప్రతీదీ తండెనంటూ తిరుగుతూ ఉంటుంది.

టకటకా క్వీన్ మేరీకాలేజీ దాకా నడిచిపోయినాడు. ఉత్సాహ శయంలో అతనికి డిడ్డిదుడుకులమాట జ్ఞప్తికి రాలేదు.

గేటుదగ్గరకు వెళ్లేటప్పటికి ఒళ్లంతా చెమ్మట కమ్మింది. బావల బావల వాళ్ళూ, వాల్డలవాళ్ళూ, జారు ముదులవాళ్ళూ, ఒకళ్ళమీద ఒకళ్ళు పడుతూ చెట్లక్రింద రుకన్లొక్కలాగా వచ్చి తాము అమాయకుల వళ్ళు మంటలు పెట్టేట తిరుగుతున్నాము. రంగురంగుల చీరలు కట్టుకుని బిచ్చంబిడిగా తిరుగుతున్న ఆ తరుణిమూర్తులను చూస్తే మనస్సు విడచిపోతే తప్ప మిది కాగితాలు గాలిలో విసిరేస్తుంటుంది వుండేది. అలవాటుంటే తప్ప అంతమంది తప్పకుండా ఒక మొగ లేడిపిల్ల పోలేదు. ఎగాదిగా చూశారు, వినపడేట్టు విమర్శిస్తారు. వాడిలో కదలిక వున్నట్టు తోచిందా డబ్బాకట్టి వాయిస్తారు. ఈ గండ్ర గోళం చూసేటప్పటికి కోదండానికి గాభరా వుట్టింది.

కాని ఎటూగ్ లోపలికి వెళ్లి, బంట్రోతు అందించిన వీధిమీద తన పేరు మిస్. మాధవి పేరు, దాసి యిచ్చాడు. ఒక కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

వర్ణచక్రం లేని అతనిదుస్తులూ, అతని బేజారూ చూసి ముగ్ధుడూ అతనివంక చూశారు. ఓరల్ పరీక్షకు ముందు ముగ్ధుని తోచుకుంటే పదురుమోతు మెడికల్ స్టూడెంటులాగా ఒరిగిపోయినాడు.

అపరిచితుడయిన అతని రాకకు మిస్ మాధవి ఖంగారు పడింది. అవిడకు అతని ముఖస్వభావములతో ఉన్నంత పరిచయం అతని పేరుతో లేదు. ఎవరో పెద్దమనిషుని క్రిందికి వచ్చింది. చూస్తే యితను!

అతని రాకను సమర్థించే కారణం ఏదీ అవిడబునికి తట్టలేదు. ఏ పరిచయమూ లేని తనవద్దకు యీ పిచ్చి కుక్క ఎందుకు వచ్చింది?

మాధవి వంట్లో మళాయోగీర క్లం తుకతుక లాడింది.

'గుడ్ మార్నింగ్' అన్నాడు కోదండం. ఎదట గడి యారం 5-15 చూపించుతున్నా. చేత్తో దానికి సమాధానం చెప్పి, మనస్సులో మటమటకళ్ళలో కనుసింపజేస్తూ ఇంకా మలా, 'మీ లెంటు డాక్టర్ తేలుసుకో వచ్చునా? అంది.

ఆరుగ్గువీక్షణం చూస్తే అతనికి నాలిక కదలలేదు. గొంతుకలో పచ్చి వెలక్కాయ వెట్టి నట్లయింది. అవసరానికి పనికివచ్చేమాట ఒకటి మెదడుకు తట్టలేదు. ఎటూగ్ తెమల్చుకుని "నేనూ....." అన్నాడు. ఆ తర్వాత ఏమనాలి? నీ దోస్తీకోసం అంటాడా? అంటే యేంబయ్యకుందో, ఆకళ్ళలో తీవ్రత్వం ఆకం

రంలో కర్కశత్వం విపులంగా చెబుతోంది. ముఖమయ్య వెనకగొయ్యిగా ఉంది.

ఇప్పుం అయితే అడవాళ్ళు నెత్తిన యెక్కించుకుంటారు. ఇప్పుం లేకపోలే పీకుచ్చుకుంటారు. ఆఖంగారు చూసి, 'ఏమిటి?' అని దబాయించింది. ఈ దృశ్యం అప్పుడే ప్రక్కనఉన్న యువతీదృష్టిని ఆకర్షించింది.

మాధుం డైన మొగకు రొట్టి దబాయించుటమంటే, కాలేజీ పిల్లకు మెనురుపాక్ తిన్నట్లుంటుంది. మాధవి పక్కా కాలేజీపిల్ల. ఆవిడ దబాయించుతో అతను సొంతం విహ్వలు డై స్తబుడై నిలబడిపోయినాడు. గ్రహవీక్షణ!

మాధవి కనుబొమ్మలమధ్య అలవంద పువ్వువూసింది. తెల్లని ఆ చెక్కెళ్ళలో యాపులో పళ్ళు మెరిసినయి.

ఆ శిక్ష చాలుననుకుని 'వెళ్ళు. పో. మరియెప్పుడూ రాకు' అని వెళ్లిపోయింది.

పాఠం కోదండం ఏ తెలుగు పిల్లనయినా ఏరితే సజాతీ యుడని మన్నించి వుండేదేమో?

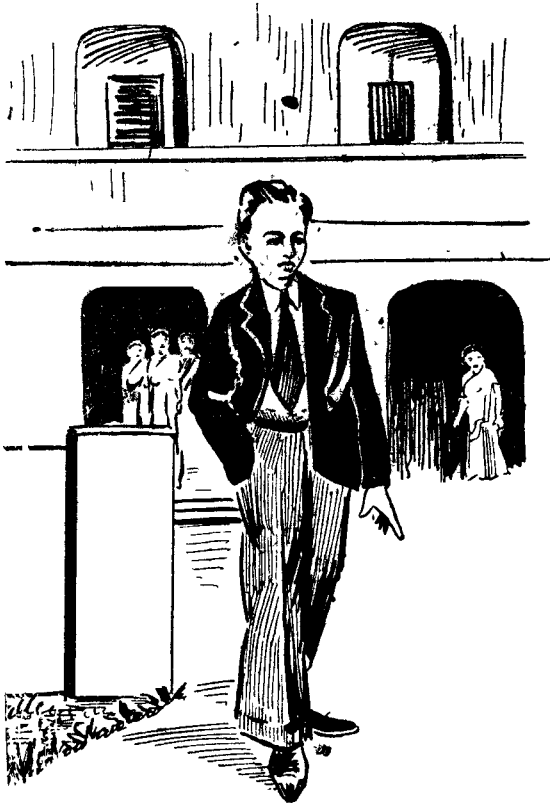
అతని వెనకాల అడపిల్లలు అడివి పిట్టల్లాగ కూతలు కూశారు. అడవాళ్ళకు ఏదోబిడియం ఉంటుండంటారు గాని అదంతా అబద్ధం. చేయదలుచుకుంటే వాళ్ళలాగా అల్లరి చేసేవాళ్ళలేరు. వాళ్ళ అల్లరి రక్కె-సముళ్లకన్నా వాడి.

గేటుదగ్గరకోచ్చాక. కోదండానికి మృత్యుముఖంలా. నుంచి బయట బడ్డట్లయింది. గుబులు గుబులుగా ఏడుపు వచ్చింది, సముద్రంలో పడి వచ్చి పోవాలని తోచింది.

ఎక్స్పెరియెన్స్ రెస్టారెంట్లో టీ తాగుతూ ఎంత బుద్ధి తక్కువపని చేశాను? అన్నాడు. ఆత్మనుభవం అయితేనే గాని తత్వం వంట బట్టదు మరి.

అకాశాన కోడి కోస్తాగా మబ్బులు కమ్ముతున్నాయి. అకాలంలో మాతాదృష్టాలకి అడవాళ్ళకోసం ఆత్మ హత్య లకి చెన్న పట్టణం పేరు మోసింది. వర్షంమాట అలా చించుకుండా నీచివెంటనే నడవటం మొదలెట్టేడు.

మెమోరియల్ దాటేటప్పటికి ఝుయ్యిమని వర్షం వచ్చింది. ఫర్లాంగు దూరంలో ఎక్కడా ఆస్కారం లేదు. వర్షంతో నిముషంలో తోపుతోపైంది. ఆతని కళ్ళ వెంట ధారటికటి కన్నీళ్లువచ్చినాయి.

తడిసి ముద్దె యిల్లు చేరుకున్నాడు.

గదిలోకి వెళ్లి నానిపోయిన స్టేజర్ కోటు విప్పి విస్సరు బుచ్చుకుని ఒకమూల పారేశాడు. “పనిపేడు రూపాయిలు తగలేకాను నీ మొహాన, ఒక్క ఆడపిల్ల మనసేనా చెదరగొట్టలేక పోయినావు; నీమొఖం తగలెయ్యా!” అన్నట్లుగా, నిజమే మరి. ఆ అవస్థ అల్లాంటిది. “మళ్ళీ వస్తాన”ని యీడిగది మసాకాకొట్టిపోతే శ్రీనాథుడంత వాడుకా, శికాదేవి అంతానాన్ని, “యీడిగదాని... వెరుకగలేవు” అని తిట్టేడు.

కామినీయా 'టాయిలెటు' సబ్బులు

కామినీయా ఖండములో ముఖ్యమయినవీ. నిజమయిన సౌందర్యాన్ని యిచ్చి శుభ్రపరచడములో ప్రత్యేకతను చూపిస్తవి.

అనుకూలమయిన రకములున్నవి

కామినీయా వైటు రోజు సబ్బు (రిజిస్టర్డ్)

మంచి గులాబీ పూలనుగంధముతో వుంటుంది.

కామినీయా శాండల్ సబ్బు (రిజిస్టర్డ్)

మంచి టాయిలెటు సబ్బు. మంచి గంధపు చెక్కసతో వుంటుంది.

దిల్ బహార్ సబ్బు (రిజిస్టర్డ్)

దివ్య మయినది. చర్మమునకు చాలామంచిది. ముఖంపన ఎంతో ఆకర్షణీయముగా వుంటుంది.

మాడు బిళ్లల పెట్టె కిమ్మతు ౧౨ అణాలు. ఖర్చులు పేరు. శాంపిల్ బిళ్ల అర్ధణా పోప్టుబిళ్ల పంపిణీ పంపుతారు.

కామినీయా స్నో (రిజిస్టర్డ్)

ఉత్తమమయిన ముఖము వెళ్ళుగు. దీన్ని పుపయోగిస్తే ముఖానవుండే ముడతలు, మేటిమలు యింకా యిళ్ల అంద వికారమయిన పులిపిర్లు పోతవి. ముఖము ముఖతర అంత మెత్తగా తళతళ లాడుతూ వుంటుంది.

బుడ్డి కిమ్మతు ౧౨ అణాలు, ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

అణా పోప్టు బిళ్లకు శాంపిల్ పంపుతారు.

సోలు ఏజెంట్లు :—

ది ఆంగ్ల యిండియన్ డ్రగ్ & కెమికల్ కంపెనీ